U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **K. S.** zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Kloknerova 2212/10, Praha 2 proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2007, č. j. 46 Az 89/2006 - 43,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce jako stěžovatel brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 10. 2006, č. j. OAM-1155/LE-C09-C09-2006. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Krajský soud dospěl v napadeném rozsudku k závěru, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem, neboť ze správního spisu nepochybně vyplynulo, že stěžovatel o mezinárodní ochranu požádal pouze z ekonomických důvodů. Nová tvrzení uvedená během soudního řízení pak považoval za účelová a nepravdivá a proto k nim nepřihlédl.

Stěžovatel proti tomu v kasační stížnosti zejména namítá, že žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav věci a neopatřil si pro rozhodnutí úplné důkazy. Poukázal také na situaci v Indii, kde vládne extrémní chudoba, a na neschopnost státních orgánů tuto problematiku řešit. Vyslovil také domněnku, že jeho žádost neměla být zamítnuta jako nedůvodná, ale měl mu být udělen azyl podle § 14 zákona o azylu. Také zmínil, že tlumočení během správního i soudního řízení bylo neúplné.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále též „s. ř. s.“). Dospěl však k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde samo podání kasační stížnosti má odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

Dále se zdejší soud zabýval přípustností kasační stížnosti a shledal, že důvody kasační stížnosti vztahující se pod § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tedy, že žalovaný nezjistil přesně a úplně skutečný stav věci, neopatřil si k tomu všechny důkazy a tlumočení během správního řízení bylo neúplné, stěžovatel neuplatnil účinně v řízení o žalobě, ačkoli mu v tom nic nebránilo. Takové námitky jsou pak podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustné a Nejvyšší správní soud se jimi zabývat nemůže. Stejně tak se nemohl zdejší soud zabývat tvrzením stěžovatele, že v soudním řízení nebylo tlumočení úplné. Stěžovatel totiž tuto námitku vůbec nekonkretizoval. Neuvedl, která jeho tvrzení nejsou v protokole zachycena, či která jsou uvedena nesprávně či zkresleně, a jaký vliv by tato neúplnost či nepřesnost měla na posouzení věci. Přitom protokol o jednání žádnou pochybnost nevzbuzuje.

Předtím, než mohl Nejvyšší správní soud vážit důvodnost ostatních důvodů uplatněných v kasační stížnosti, musel se nejprve zabývat její přijatelností ve smyslu § 104a s. ř. s., tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, www.nssoud.cz.

Poukazuje-li stěžovatel na splnění podmínek humanitárního azylu, tak touto námitkou se zdejší soud zabýval již mnohokrát (viz např. rozsudky ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 – 55, ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 – 38, nebo ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 – 48, všechny dostupné na www.nssoud.cz) a vždy dospěl k závěru, že na udělení azylu z humanitárního důvodu podle § 14 zákona o azylu nemá žadatel subjektivní právo. K tomu, že stěžovatelem uváděné důvody pro poskytnutí mezinárodní ochrany jsou skutečně podřaditelné pod ekonomické důvody, lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003 - 43, www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny přípustné námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele a shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu